

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הלוואי היו אנ"ש וכפרט התמימים

מִדְּקִדְקִים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון
בשיחות תנש"א-תשנ"ב

גליון מב

דבר מלכות ש"פ שופטים תנש"א

ב"ה

תוכן

המבדיל בין קודש לקודש הקדשים / עמ' 4

קטעים מהתוועדות ש"פ שופטים תנש"א

"אני לדודי" של חסיד / עמ' 8

הרב אברהם שי' מאן - משפיע בישי"ג תות"ל טורנטו, קנדה

מה מיוחד בעפר? / עמ' 12

הרה"ח משה שי' קורנוויץ - רב קהילת חב"ד הר יונה, ומרבני מכון הלכה חב"ד

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'

שע"י תלמידי התמימים בישיבת תות"ל המרכזית

770 - בית משיח

•

יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת שופטים תשע"ח

הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת כי-תצא

אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שלישי י' מנחם-אב

לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מידי שבוע:

©medakdekim770@gmail.com • ☎+1(540)3585152

כמה מילים בפתח העיון בשיחת ש"פ שופטים תנש"א

"אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם או יהיה שם חידוש במעשה בראשית. . עולם כמנהגו נוהג" (רמב"ם הלכות מלכים פי"ב, ה"א).

הגאולה לא תגיע לשדר את מערכות הטבע, היא לא תנחת משמים כרעם ביום בהיר ותהפוך את העולם שלנו לתוהו. היא תצמח בפשטות ובטבעיות מתוך העולם הרגיל שלנו ותיקלט בפנימיות על ידי אנשים פשוטים, בשר ודם שכמותנו.

וכדי שהגאולה אכן תופיע בטבעיות, ולא תחריד אף אחד משוכני בתי החומר - מוכרחת להיות לפני הגאולה הכנה הדרגתית. בדיוק למטרה זו - כדי שלא יתחולל שינוי ב"מנהגו של עולם", ואף אחד לא יבהל - עובר העולם שלנו הכנה והכשרה לגאולה בדורות האחרונים, בדמותה של תורת החסידות - שנותנת לנו לטעום מהגאולה כפית אחר כפית, בהדרגה וראה לקו"ש ח"ל ע' 172 הערה 29).

זה הרעיון שעומד בבסיס הדבר מלכות של ש"פ שופטים תנש"א: לא גאולה שמיימית ומפתיעה שמזעזעת עולמות, אלא גאולה שמשלבת "שופטיך" ו"יועציך" - גילוי אלוקי מרומם, אך כזה שנקלט אצלנו הנבראים, צעד אחר צעד.

- ובשביל זה, מוכרחים הכנה.

נתאר לעצמנו מה יקרה אם יופיע המשיח וימצא, חלילה, המוני יהודים שחיים חיי הפקר, הולכים בשרירות ליבם וכלל לא עולה בדעתם להיכנע לסמכות התורה ונושאי דגלה. כאשר יגיע המשיח לספר להם על חזרת מלכות דוד, חזרת המשפטים וחידוש עבודת הקרבנות - כמה מפתיע ולא טבעי יהיה זה עבורם!

לעומת זאת, כאשר משיח מגיע ופוגש קהל חסידים חי ובווער, כאלו שכל חייהם נסובים סביב ציות לרבי ולהוראותיו, עיניהם נשואות תמיד אל "בית המקדש שלנו" ב־770 ועיסוקם התמידי הוא סביב עניני אלוקות ועבודת השם. כאשר יגיע המשיח למלוך עליהם, לקבץ אותם לבית המקדש וללמד אותם דעה את השם - כמה טבעי ומתבקש יהיה זה עבורם!

וכאן הופך הדבר לתפקיד שלנו: לוודא שכמה שיותר יהודים משתייכים לסוג השני, ולא חלילה לראשון. עלינו לפרסם לכל אנשי הדור את הנביא ונבואתו, כדי שברגע הנכון - בקרוב ממש - הם לא יופתעו. גם עבורם זה יהיה טבעי ופשוט.

דברי הרב

מהתוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

המבדיל בין קודש לקודש הקדשים

שוטרים למעליותא, שוטר שמכריז ומודיע שישינו שופט ("אָ ס'איז דאָ אַ שופט") • נוסח ההבדלה במוצאי שבת קודש זה יהי "המבדיל בין קודש לקודש הקדשים" • קטע מהתוועדות ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א, בלתי מוגה

נהוג גם שאומרים הוראה בנוגע לששת (ושבעת) הימים הבאים, המתברכים משבת זו (ש"מיני' מתברכין כולהו יומין"). ובמיוחד בשבת זו - ו' אלול, שבה מסתיים שבוע שלם (שבעה ימים) של חודש אלול - הרי זה מוסיף עוד יותר בעבודה בשבוע שלאחרי זה.

. . ובמיוחד בעמדנו לאחרי ט"ו באב, שאז כבר מתחיל הענין ד"כתיבה וחתימה טובה", ועד "גמר חתימה טובה", כיון ש(כמדובר לעיל) אב קשור עם "ארי" (המזל דחודש אב) - ר"ת אלול, ראש השנה, יום הכיפורים, הושענא רבה. ויש לומר גם כן שהאל"ף ד"ארי" הוא גם ר"ת (חודש) אב - דאע"פ שזה אינו מובא ברוב הספרים אלא במעט מהם בלבד, מכל מקום הרי זה מובן בפשטות - ואדרבה, דכיון דבמנין החדשים (הן במנינם מתשרי והן במנינם מניסן) אב הוא קודם אלול, הרי מובן שבאב ענין זה הוא ביתר שאת (וזה רמזו גם בהתחלה באל"ף, וא"צ להגיע להתחלה במ"ם ד"מנחם"), ועד שזהו הענין ד"אב הרחמן" - ענין נעלה ביותר, ועד "אב הרחמים" (כמו שאומרים במוסף, וכפי שאמרו גם בשבת זה), שהוא המקור והשורש של הרחמים דכל סדר ההשתלשלות.

ועוד והוא העיקר, שע"י ההחלטות טובות בכל ענינים אלו שבודאי יקבל כאו"א, החל משבת זו, ובמוצש"ק לאחר הבדלה - גם למסור לאחרים שאינם נמצאים כאן באופנים האסורים בש"ק.

ועד שיעשו בש"ק זה הבדלה בין קודש לקודש הקדשים - כיון שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, עוד בשבת זו קודם תפילת מנחה, וקודם קריאת התורה וההכנות לזה, ואז יהי' "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"! ומכל מקום יהי' ענין ההבדלה במוצש"ק, שהרי מצוות אינן בטלות לעתיד לבוא, עכ"פ בתקופה הראשונה, אלא שנוסח ההבדלה יהי' "המבדיל בין קודש לקודש הקדשים", ע"ד ההבדלה דמוצאי שבת שחל ביו"ט (כי יהי' "יום שכולו שבת כנ"ל).

אלא שאעפ"כ ישנה הבדלה בין קדושת שבת "קודש מלה בגרמי" שלעתיד לבוא לבין הקדושה ד"יום שכולו שבת", וכידוע שגם בדרגת השבת דלעתיד לבוא ישנם דרגות - "ילכו מחיל אל חיל", עד "יראה אל אלקים בציון", דקאי על הפנימיות דירושלים - ביהמ"ק וקודש הקדשים.

ושם נמצאת גם אבן השתי, וכמדובר לעיל שבוה לא הי' שינוי, והיא נראית שם מאז ומתמיד. וכאמור, עיקר האותיות ד"אבן שתי" הן ש' ות' - השייכות במיוחד להשנה, שיש בה אותיות אלו (ת"ש), ומזה נמשך לאחור לכל האותיות כולל האות י', ועד לאות א', ועאכו"כ האות ה' שבסיום התיבה, שגם היא כלולה במספר השנה, והיא השורש ומקור לכל האותיות, וכמדובר בהתוועדות שלאחרי זה.

ואז יהי' בפשטות הענין ד"שופטים ושוטרים" - וכמוזכר לעיל שבלשכת הגזית היו גם שוטרים (אף שביהמ"ק הוא מקום שכולו טוב וקדושה), אף שאין צורך שיהי' להם שוט, כיון שאין צורך לכפות (וכנ"ל), אלא בנדו"ד הכוונה בזה היא לשוטרים למעליותא, שוטר שמכריז ומודיע שישנו שופט ("אז ס'איז דאָ אַ שופט").

ועוד והוא העיקר - שתיכף ומיד הולכים כולם, החל מהבתי כנסיות ובתי מדרשות שבחו"ל, וכן ה"מקדש מעט" של כאו"א, לארץ הקודש ולירושלים עיה"ק ולהר הקודש ולביהמ"ק המשולש (שבו נמצאת אבן השתי) ולקודש הקדשים, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

אז אידן האָבן זוכה געווען אז מ'האַט ממנה געווען אַ בעל בחירה

בשעה 1:30 בדיוק, ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות. אחרי שהתיישב, סימן למשב"ק ר' דובער שי' יוניק למזוג מהבקבוקון הקטן לתוך הגביע (ולא כרגיל שכ"ק אדמו"ר שליט"א מוזג בעצמו מהבקבוקון, ואח"כ ממלא הנ"ל את כל הגביע).

אחרי ברכת בופה"ג ניגנו "זאָל שוין זיין די גאולה"; כ"ק אדמו"ר שליט"א טעם מעט מה"מזונות", ואח"כ התחיל לעודד את השירה - תחילה בידו הימנית הק' ואח"כ בידו השמאלית הק' בתנועות חזקות הלוך ושוב, וכעבור זמן מה התחיל לעודד בבי' ידי הק' יחד, והקהל שר בשמחה.

שיחה א' ארכה כשעה, ובה דיבר באריכות אודות "שופטים ושופטים" והחילוק ביניהם. כ"ק אדמו"ר שליט"א קישר זאת לענין "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", וההוראה לזמננו - שזכינו וענין השופט ויועץ ונביא ישנו, והוא נשיא דורנו (שהוא נשיא בהסמכת הנשיא שלפני זה, ועד משה רבינו, ועד לעצמות ומהות), שצריכים לשמוע לו ולציית אליו, ושהוא אומר כעת את הנבואה של הגאולה ושיש לפרסם אודות כך.

אח"כ אמר שכאו"א שמח מזה "אז אידן האָבן זוכה געווען אז מ'האַט ממנה געווען אַ בעל בחירה" [= שבנ"י זכו שהתמנה בעל בחירה] - ע"י הקב"ה - להיות ה"שופט" וה"יועץ", ודוקא באופן שמרגישים שהוא "יועצייך" הנותן עצות טובות ומועילות, ומתוך ידיעה שזהו "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

את השיחה סיים במילים: "גאולה האמיתית והשלמה ע"י דוד מלכא משיחא".

אחרי שיחה זו ניגנו "יחי אדוננו" בהתלהבות רבה, וגם בניגון זה עודד כ"ק

כאו"א שמח מזה
 "אֵז אידן האָבן
 זוכה געווען אַז
 מ'האָט ממנה
 געווען אַ בעל
 בחירה" ע"י הקב"ה
 להיות ה"שופט"
 וה"יועץ", ומתוך
 ידיעה שזהו "גואל
 ראשון הוא גואל
 אחרון".

אדמו"ר שליט"א - תחילה ביד א' ואח"כ בב' ידיו הק' באופן מיוחד ולמשך זמן.

באמצע ניגש הרב שניאור זלמן שי' גורארי' וביקש ברכה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א השיב לו מיד: "חירות אמיתי, אויך פאָר די איידעם" [= חירות אמיתי, גם בשביל החתן].

שיחה ב' ארכה כ-20 דקות אחרי שיחה זו ניגנו "שוכה ה'", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד כמעט במשך כל הזמן בתנועות עזות ביד ימין וביד שמאל, ושוב בב' ידיו הק' יחד באופן מיוחד מאוד - כ-20-30 פעמים ברציפות ובתנועות נמרצות ומהירות, והקהל לא הי' יכול לאחוז בקצב...

באמצע סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לחזן ר' משה שי' טלישבסקי לנגן "יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק", ומיד כשהתחילו את הניגון - עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה פעמים בידו הק'. אחרי ניגון זה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו לנגן בקול רם "ניעט ניעט ניקאוואָ" כשכל הקהל מצטרף, ועודד בחזק.

בעת הניגון, הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לר' פינחס שי' הומינר (מאה"ק) לומר "לחיים", וסימן לו לגמור את הכוס. כמו"כ הורה (כנראה) לאחים קראנץ שיחיו שעמדו מאחוריו לומר "לחיים", והמתין עד שאמרו והניף את ידו הק' לעברם.

בשיחה ג' דיבר אודות חלוקת המשקה, ואיחל שיהיו אצל כולם שמחות בבחי' "וטוב לב משתה תמיד", שביחד עם "שויתי ה' לנגדי תמיד" הרי אלו שני תמידין, ואיחל שנוכה להקרבת קרבן התמיד של בין הערביים בשבת זו. בסיום השיחה העמיד הריל"ג 12 קנקנים.

אחרי חלוקת המשקה, התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, ועודד בידו הק' בחזק, וכן ענה "לחיים" לקהל.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה (לא טעם לפני זה מה"מזונות", שלא כרגיל).

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:32.

(מתוך דברי משיח תנש"א ח"ד, באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח")

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים
ומתוועדים על הבכך שבשיחה

נבואה - זה פשוט קורה עכשיו!

הרב אברהם מאן, משפיע בישי"ג תות"ל טורנטו, קנדה

ההתוועדות המיוחדת של ש"פ שופטים תנש"א היתה בלתי נשכחת. כבר אז, כשעמדנו בפארבריינגען, אני זוכר את ההלם הגדול. מיד אחרי הפארבריינגען, זכורני, דיברו החוזרים והמניחים על כך שמדובר בשיחה שלא נשמעה כמותה.

אולי כדאי להוסיף, שהימים שלאחר אמירת השיחה היו די מתוחים. אז פרצו "מהומות קראון הייטס" הזכורות שלא לטוב, והיתה הרגשת מתח. העלם והסתר גדול. אבל השיחות של הרבי שליט"א מאותה תקופה היו כל כך מלאות בגילויים, שזה נתן את הכח להתמודד עם המצב, מעין "הקדמת רפואה למכה".

גם השיחה של ש"פ שופטים, וגם השיחה מי"א אלול - שבשתיהן נשמעו ביטויים נדירים על נשיא ונביא הדור - פעלו התרוממות רוח גדולה באוירה ב-770. אם כל השיחות של אותה תקופה היו מלאות בביטויים מיוחדים על הגאולה בכלל, כאן הרגשנו חידוש נוסף - כשהרבי מקשר את כל עניני הגאולה בצורה מפורשת מהרגיל לנשיא דורנו.

תקופת ה'מכינה לגאולה'

הידיעה על כך שהרבי אומר בנבואה ש"הנה זה משיח בא", ו"כל עניני הגאולה התחילו כבר . . . וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי", משנה לחלוטין את אורח החיים שלנו כעת. כל ההנהגה אמורה להשתנות כאשר מכירים בגודל התקופה והזמן בו נמצאים.

שמעתי ווארט מעניין, שחסידיים שמו לב לפסוק שהרבי מצטט אותו פעמים רבות, ותמיד - באופן חלקי. הפסוק בתהלים אומר: "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא ולא אתנו יודע עד מה". כשהרבי מצטט את הפסוק, הוא אומר בדרך כלל "אותותינו לא ראינו . . . ואין איתנו יודע עד מה", אך משמיט את אמצע הפסוק "אין עוד נביא". והסיבה לכך - אומרים חסידיים - כי אכן לנו יש נביא!

הרבי מספר לנו על כך שיש נביא ועל נבואתו, על מנת שנתחיל להתכונן לגאולה וננהג בהתאם. אני זוכר את הביטוי של הרבי משבת פרשת פנחס תנש"א, שהפתיע אותנו - הרבי אמר ש"צריכים להתרגל לגאולה האמיתית והשלימה". כשם שהגאולה תהיה אמיתית ושלימה, כך צריכים כבר עכשיו - שבכל ענין שאנו עושים יהיה ניכר האמיתיות של הגאולה.

בשיחה ההיא מופיע הענין באריכות ובפירוט, אך ישנן עוד הרבה דוגמאות בשיחות - כמו למשל בשיחת ש"פ מטות מסעי, בה הרבי מדבר על אהבת ישראל כטעימה מהגאולה, ועוד רבות. זו הדרישה המרכזית של התקופה: להתכונן ולהתרגל לגאולה.

בדיוק כמו בכל מעבר ממצב אחד למצב שונה לחלוטין, שהמעבר דורש הכנה. למשל, בחורים שעוברים מ'חדר' לשיבה, עלולים להרגיש קושי. זה עולם אחר ממש - אתמול היית ילד, והיום אתה בחור. בשביל זה, מקימים מסגרות של 'מכינה לשיבה' - כשהתלמיד נמצא במקום שהוא מעין ישיבה, הוא לאט לאט מתרגל למצב החדש. ובדיוק כך, התקופה שלנו - שהיא מעין הגאולה האמיתית והשלימה - היא הזמן המתאים להתרגל לאט לאט למצב החדש, הגאולה.

"הנה זה משיח
בא", ו"כל עניני
הגאולה התחילו
כבר .. וכבר
נמשכו ונתקבלו
בעולם הזה
הגשמי", משנה
לחלוטין את
אורח החיים
שלנו כעת.

זה פשוט קורה

אבל עוד קודם לזה, לפני שמדברים על הנקודה של לחיות גאולה וכו', צריכים לזכור את עיקר הענין, פשוטו של מקרא - מה שהרבי מתכוון להדגיש בנבואת הגאולה, הוא פשוט שהגאולה צריכה להגיע עכשיו! לפעמים מחפשים להתוודע על ענין הגאולה ולהגיע לדקויות והענינים העמוקים ביותר שאפשר ללמוד מנבואתו של הרבי, ועלולים לשכוח את הפשט הפשוט: הרבי מחזק אצלנו את הציפייה, הביטחון והוודאות בכך שמשיח צריך להגיע, ועיכוב הגאולה הוא מופרך.

זה הפירוש הפשוט בענין של נבואה - "ניב שפתיים", ענין שכבר נמשך והחל להתגלות בעולם - שהענין כבר קורה. התהליך מתחיל, ותיכף ומיד הוא אמור להסתיים.

נניח שמישהו זורק כלי ממקום גבוה לקרקע. כשרואים זאת, ברור לנו שהכלי עומד להישבר; ואם קרה באופן פלאי שהגיעה רוח שאינה מצויה כך שהכלי

נסחב הצידה, במקום ליפול ארצה - זה מפתיע, ולא שולל את הסברא הפשוטה שהכלי היה אמור להישבר. כשאנחנו מבינים שהגאולה כבר נמשכה לעולם, ברור לנו שהיא עומדת לקרות תיכף ומיד. ואם היא לא באה כבר - זה נס, דבר לא טבעי ולא מובן!

אצל הרבי
מזדעקת כל
הזמן צעקת "עד
מתי". זה הדבר
הכי מופרך,
שמשיח לא הגיע
עכשיו, ברגע זה.
"עד מתי", איך
באמת זה עדיין
לא קרה? זה
לגמרי לא מובן!

שמעתי מחסיד שהסביר, מדוע ג' תמוז מעורר אצל כל חסיד את זעקת "עד מתי"? מכיון שלפני ג' תמוז, היה ברור לכל חסיד שהגאולה עומדת להגיע עוד לפני שיקרה מאורע שכזה (איך שלא ננסה להגדיר אותו). היה ברור שהרבי יגאל אותנו מבלי שנזדקק לכזה ניסיון. ולכן, כיון שזה היה כל כך ברור - ממילא גם הזדעקה התמיהה "עד מתי", איך באמת זה עדיין לא קרה? זה לגמרי לא מובן!

אצל סתם חסיד, ג' תמוז הוא 'קו אדום'. אבל אצל הרבי בכל רגע, בכל תפילה - מנחה או מעריב, גם אז ישנו 'קו אדום': ברור שהגאולה צריכה להגיע כבר עכשיו. עוד לפני סיום ההתוועדות, עוד לפני שנתחיל להתפלל... ולכן, אצל הרבי מזדעקת כל הזמן צעקת "עד מתי". זה הדבר הכי מופרך, שמשיח לא הגיע עכשיו, ברגע זה.

ככל שנחכה יותר לגאולה, מתוך אמונה וביטחון שהנה הנה היא באה - כך תגבר הפליאה וזעקת ה"עד מתי" שלנו בכל רגע שבו היא מתעכבת.

לפחות המישים אחוז סיכוי...

זו האמת שצריכה להיות מורגשת מצד הנפש האלוקית; אמנם, רואים שבפועל קשה לנו לחיות בפנימיות עם אמונה וודאית כל כך, שבאמת נרגיש שמשיח עומד לבוא מיד ממש. בדרך כלל זה נשאר 'מקיף'.

אולי אפשר להוסיף כמה מילים, גם אם אין זו הכוונה המדוייקת בפשט השיחה, על מנת לקרב יותר את הדברים אלינו. לנפש הבהמית שלנו.

אני זוכר שישבנו ב'הדר התורה' לאחר אמירת השיחה - עוד לפני שיצאה השיחה המוגהת - והתוועדנו על הנושא. התעורר דיון האם כשהרבי מדבר על נבואה

הוא מתכוון לתוכן ענין הנבואה - המשכה למטה בעולם הזה, וכד' - או שהכוונה היא לנבואה ממש בפשטות, על פי הלכה. מסגנון המהלך בשיחה, השקלא וטריא והמקורות מנגלה - הסקנו בסופו של דבר שאכן מדובר בנבואה כפשוטו, על פי נגלה, עם ההגדרה ההלכתית של נבואה.

אבל זה עצמו נושא לדיון: למה באמת חשוב לרבי כל כך להדגיש שמדובר בנבואה כפשוטו, לפי ההלכה? בפשטות נראה, שבכך הרבי הופך זאת לענין מוחשי יותר. לא מדובר ב'תוכן' ו'ענין' נעלה ביותר - מדובר בנבואה פשוטה, הלכתית, שעומדת להתרחש בפועל בגשמיות.

בשיחת י' שבט תשי"ז מדבר הרבי באריכות על ההרגשה שעלולה להיות ליהודי שהענין של חסידות הוא כל כך נעלה, ולכן הוא היה שייך רק לבעל שם טוב ותלמידיו בדורות הראשונים, ולא לאנשים הנחותים בדורנו.

הרבי מזכיר את דברי המדרש, שכאשר שאלו את רבי מאיר - כיצד הקב"ה, שכבודו מלא את כל העולם, דיבר עם משה ממקום קטן כמו בדי הארון? והוא השיב, שאותה דמות עצמה משתקפת ב"מראות גדולות" בגדול, וב"מראות קטנות" בקטן. וכך לגבי תורת החסידות - אמנם אצל הבעל שם טוב התגלו עניני החסידות במלואם ולאמיתתם, אבל גם אצל כל אחד שתופס איזו שהיא נקודה מחסידות, נמצא אותו ענין ממש - ב"מראות קטנות", בקטן.

ולעניננו: גם אם אין לנו ציפיה וודאות מוחלטת כל כך בגאולה כמו הרבי, ב"מראות גדולות" - עלינו לעורר לפחות ציפיה כלשהי, ב"מראות קטנות". שניתן לכך אחוזים מסויימים לפחות, שייתכן מאוד שעוד היום נלך עם משיח לירושלים... כמו, למשל, בחור שמתלבט אם יסע לרבי לתשרי או חלילה לא. אצלו, גם בנפש הבהמית, יש סיכויים טובים לךך שהוא עומד לנסוע.

בדומה לךך, שנרגיש בנפש הבהמית שיש סיכויים טובים שמשיח עומד להגיע... לפחות חמישים אחוז סיכוי, ואולי קצת יותר...

זו צריכה להיות העבודה שלנו - להפוך את הענין למוחשי, כך שגם הנפש הבהמית שלנו תרגיש ש"הנה זה בא".

ככל שנחכה
יותר לגאולה,
מתוך אמונה
וביטחון שהנה
הנה היא באה
- כך תגבר
הפליאה וזעקת
ה"עד מתי" שלנו
בכל רגע שבו
היא מתעכבת.

הרבי משנה את כללי המשחק

הרה"ח משה קורנוויץ - רב קהילת חב"ד הר יונה, ומרבני מכון הלכה חב"ד

'דבר מלכות' שופטים הינו 'שם קוד', לשיחת יסוד מהפכנית בכל הנוגע לבשורת הגאולה. גם חסיד המצוי בשיחות הקודש של שנות הנפלאות נ"א-נ"ב, עומד נרעש אל מול הביטויים החדים והברורים המובאים שחור על גבי לבן בשיחה זו.

החל מהקביעה כי 'רבותינו נשיאנו' הם 'נביאי דורנו', ממשיך בהוראה הברורה, אשר על כל אחד מוטל "לפרסם לכל אנשי הדור", אודות הזכות העצומה שנפלה בחלקנו, בהיות בתוכנו "שופט, יועץ ונביא הדור". ועד להפיכת "בשורת הגאולה" - לנבואתו העיקרית של נשיא הדור.

ננסה לתמצת את החידוש של השיחה, שמתבטא בשתי נקודות עיקריות, כדלקמן.

לא 'הרגש חסידי' - הלכה!

כשהרבי מכניס לתוך בשורת הגאולה את ענין הנבואה, שע"פ הלכה יש בדורנו נביא, וממילא על כל אחד ישנו החיוב לציית להוראותיו. מבחינת ה'הלכה' הרבי משנה פה את כללי המשחק לגמרי. אם עד עכשיו, יכול מישוהו לחשוב שדבריו של הרבי אודות הגאולה הקריבה, אלו דברים שחסידים מצד ה"התקשרות" לרבי צריכים להאמין בהם. בא הרבי והופך את העניין להלכה צרופה - ישנו חיוב הלכתי, להאמין לדברי נשיא הדור ולקיים את הוראותיו!

ושוב, סגנון כזה לא מצוי בכל שיחות הקודש לא לפני זה ולא לאחרי זה. ואולי ניתן לומר, שלכן דוקא בשיחה זו בה הרבי הופך את בשורת הגאולה להלכה פשוטה, דוקא כאן מגיעה ההוראה "לפרסם לכל אנשי הדור". הן מהצד התורני של הענין, היות שמדובר כאן על 'הלכה', אי-אפשר למנוע את המידע מהציבור הכללי, ולהשאיר זאת לדיבור אישי בהתוועדויות חסידיות...

הן מהצד הפרקטי של הענין, הדרך הקלה ביותר להעביר את הנושא של בשורת הגאולה לציבור, היא כאשר מבארים בטוב טעם שמדובר כאן על 'הלכה'.

יש הלכה פשוטה ברמב"ם כיצד מזהים נביא, יש חובה להאמין באמונה פשוטה בדברי הנביא, ואסור להרהר אחריו וכו'. יהודי פשוט, שמחפש להבין ולהקשיב באמת, ייקח את הדברים במלא הרצינות ויתחבר ישירות לכל ענין הגאולה והגואל.

גאולה כאן ועכשיו

נקודה נוספת: במשך כל השיחה הרבי מדבר על הגאולה, כדבר ממשי ועכשווי שניתן להתחיל לראותו בעולם. הייעוד הגאולתי "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", מתממש בדמותם של רבותינו נשיאינו, המורים הוראות ונותנים עצות לכל העם.

דבריו של הרמב"ם אודות "חזרת הנבואה לישראל" לפני בוא משיח, קורמים עור וגידים בנבואותיו המופלאות של נשיא הדור.

נקדים ונאמר: הרבי מחדש בשיחה זו חידוש מפתיע שלא הודגש בשיחות שלפני זה ואף לא בדברי הרמב"ם כי בשורת המשיח תהיה חלק מנבואה, של מלך המשיח עצמו. כלומר, דבר ברור שכל ספרי הנביאים "מלאים בדבר זה" ומדברים אודות הגאולה, ואף הובטחנו הנני שולח את אלהו הנביא, אך להגדרת הרמב"ם אין זה חלק מבשורת הגאולה.

לא מצינו מקור הלכתי לכך, שלפני הגאולה יעמוד נביא לעם ישראל ש"ינבא" נבואה עכשווית אודות הגאולה. והטעם פשוט נבואה היא גדר נוסף על הגדר של הלכה ואכמ"ל עוד בזה

ולכאורה, מה באמת הרווחנו מכך שיש לנו נבואה עכשווית מהרבי ש"הנה זה משיח בא"? מסביר הרבי בשיחה, שכאשר מבטאים את עניני הגאולה בדיבור, אזי הדבר יורד ונעשה חלק מטבע וגדרי העולם. שזה הענין של 'נביא', שהוא מוריד את דברי הקב"ה לגדרי העולם ב'ניב שפתיים' בפה בדיבור.

וזה מתחבר לכל המהלך של השיחה, שהצורך ב"יועציך" הוא מצד טבע האדם והעולם. שהגאולה לא מגיעה ו'נוחתת' על העולם בהפתעה, אלא היא מתחברת לטבע העולם לאט ובשלבים.

גישה זו, מצויה יותר בשיחות חורף תשנ"ב, שם מדבר הרבי שליט"א על הגאולה

ברגע שיהודי
'קולט' שהרבי
נביא, הוא
מתחבר הרבה
יותר לקיום
כל ההוראות
של הרבי, ועוד
ועיקר, לנבואתו
העיקרית אודות
הגאולה

הנמצאת בפשטות וצריך רק "לפתוח את העיניים ולראותה". וכאן לראשונה בשיחה זו, הרבי מדבר בסגנון זה בצורה יוצאת דופן, שנותנת להבין שהגאולה היא לא 'עתיד' אלא הווה שמתממש לנו מול עינינו, ונמצא כבר בגדרי העולם הגשמי.

"צריכים לפרסם", מה בפועל?

במעבר להוראה של השיחה "לפרסם לכל אנשי הדור", איך עושים זאת בצורה הטובה ביותר? קודם כל, בשיחה עצמה כשהרבי מדבר כיצד מזהים שנשיא הדור הוא נביא, הוא מציין שרואים את "קיום ברכתיו".

כלומר, בפשטות צריכים להסביר ליהודי איך רואים את נבואותיו של הרבי (בכל התחומים) מתגשמות, ולספר סיפורי מופת וכו'. וזהו הכלי המרכזי להסברת העניין שהרבי הוא נביא.

אבל יש כאן עוד נקודה יותר מזה, כדי שיהודי יתקשר לרבי באמת ויקבל על עצמו את ההוראות והעצות של ה'שופט' וה'יועץ', צריך לכתוב עם יהודי לרבי באמצעות ה"אגרות קודש", שהוא בעצמו יחווה את הקשר עם הרבי, ש"זכינו" ויש לנו את הרבי שליט"א מלך המשיח שמדריך ומכוון אותנו בחיינו האישיים, ומעניק לנו ברכות והשפעות.

ברגע שיהודי 'קולט' את זה, הוא מתחבר הרבה יותר לקיום כל ההוראות של הרבי, ועוד ועיקר, לנבואתו העיקרית אודות הגאולה האמיתית והשלימה.

זהיר טפי

לסיום, ראוי להדגיש כי הנקודה הזו של "לפרסם לכל אנשי הדור" אודות נבואת הגאולה של הרבי שליט"א מלך המשיח, היא לא רק עוד פרט בהנהגה, אלא ה"זהיר טפי" של חסיד בזמן הזה!

היות שאלו ההוראות הברורות של הרבי, כיצד מתקשרים אליו כעת - דוקא באופן שידועים שמדובר ב'נביא'. וכיצד מקשרים אליו יהודים אחרים ומעבירים את המסר אודות הגאולה - דוקא כאשר מדברים על נבואתו העיקרית 'הנה זה משיח בא'.

ואל לו לחסיד להכניס את הטעם ודעת שלו, איך צריך להתקשר ולפרסם. וכאשר אנחנו באופן אישי 'נקלוט' ונעביר לסביבתנו את זה שהרבי נביא ואת נבואתו 'הנה זה משיח בא', נזכה למימושה של הנבואה בפועל ממש בהתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

יש נביא בכל דור?

ב'דבר מלכות' ש"פ שופטים תנש"א (סי"ב) כותב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

"עד גם בכללות העולם - באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר, עם כל פרטיו ופרטי פרטיו נעשה רשות היחיד חדור בנקודה אחת ויחידה דיחידו של עולם (מלשון העלם למעליותא, מבחי' "ישת חושך סתרו"),

כפי שמגלה את עצמו "בקרנבו" . . ע"ד אבן השתי' - שנמצאת במקום מסויים בעוה"ז הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנו וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלוקות בעולם באופן תמידי) - שממנה הושתת כל העולם כולו".

שמכאן משמע שבכל דור ישנו נביא כסימן לגילוי אלוקות בעולם באופן תמידי.

וצ"ע דהנה בלקו"ש ח"ב שיחה לפר' בלק כותב (תרגום מאידית): "הרמב"ם כותב באחת מאגרותיו - אגרת תימן . . בשנת ד' אלפים תתקע"ו - תחזור הנבואה לישראל. בזמן האמור - ד' אלפים תתקע"ו - ובקירוב לה חיו ר' שמואל הנביא אביו של רבי יהודה החסיד, ר' אליעזר בעל הרוקח, הרמב"ן, הראב"ד שהופיעה רוח הקודש בבית מדרשו, ר' עזרא הנביא, ור"י החסיד . .

הי' איפוא, ענין של "תחזור הנבואה לישראל" . . כעבור הדורות, כשהתקרב זמן ביאת המשיח, הי' שוב ענין של "תחזור הנבואה לישראל" ע"י התגלות מורנו הבעש"ט ותלמידיו עד לאדמו"ר הזקן שעליו נאמר הביטוי שנאמר לעיל על ר'

1) וזה שכתוב גם "שופט", י"ל שעיקר הכוונה הוא ל"נביא" (אלא שהוא גם שופט ע"ד רבותינו נשיאנו) כמ"ש בסעיף שלפנ"ז שהענין דגילוי אלוקות בגדרי הנבראים שייך לנביא (ולא לשופט).

יהודה החסיד וביתר שאת. ושוב - ע"י רבותינו נשיאנו ממלאי מקומו, עד לדורנו - נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר".

ולכאורה משמע מזה במפורש שהיו כמה וכמה דורות ללא נביא - מזמן ר"י החסיד עד לבעש"ט!?

ואשמח לשמוע דעת קוראי הגליון בענין זה.

הת' לוי יצחק שיחי' ארנב
קבוצה, 770-בית משיח

נסתלקה אבל לא בטלה

בשיחת הד"מ השבועית מבאר כ"ק אד"ש מלך המשיח בארוכה, שענין הנבואה שייך גם בזמן הזה. והגם שאמרו חז"ל משמתו נביאים אחרונים וכו' נסתלקה רוח"ק מישראל, הפי' בזה היא "נסתלקה" ולא בטלה או פסקה,

וכדמוכח מזה שמצינו רוח הקודש גם אחר החורבן וכו'. והנה לא נתבאר בהשיחה למה נסתלקה רוח"ק.

והנה בלקו"ש (חלק י"ד ע' 73) אומר וז"ל: כלומר מכיון שאין הנבואה שורה אלא במי שעלה והגיע לכו"כ מעלות גדולות שהן הקדמה והכנה לנבואה כמבואר ברמב"ם ולכן כשאכשור דרא (בתמי') וכו' אין בני"א ראויים לנבואה, אבל לא שנפסק גילוי הנבואה באופן של גזר מלמעלה. עכ"ל.

והנה יש להביא מקור לזה, מדברי המאירי (סנהדרין דף י"א) וז"ל: "כבר ידעת שאין הנבואה שורה לא מתוך עצלות ועצבות ושאר הצרות משמתו נביאים אחרונים וכו' נסתלקה רוח"ק מישראל ולא היה שם נביא אף בפני הבית שכל זמן בית שני היו תחת שאר מלכיות ועמדו בצרות ותוקף מלחמות,

מ"מ היו בניהם חכמים גדולים שרוח נבואה שורה עליהם לפעמים מדרך טבע שלימותם ושהיו מגלים עתידות בעת זקנתם, ומ"מ לא היה שם נבואה גמורה להוכיח ולדרוש לחם עתידותיהם במצוות המנבא יתברך וכו'" עכ"ל.

והיוצא מדבריו, שגם לאחר החורבן שייך ענין של נבואה, רק שהיא "מטבע שלימותם", ולא באופן הרגיל.

וגם דהטעם שנסתלקה היא מפני שהיה חסר בענין השמחה², והיינו ג"כ כמבואר בהשיחה שהסיבה היא לא מצד גזר דין מלמעלה אלא מצד למטה.

הת' **מנחם מענדל שיחי' תמרין**
שליח בישי"ק חח"ל צפת

האם יש להתייעץ בענייני גשמיות אצל נשיא דורנו?

א.

בשיחת ש"פ שופטים תנש"א מורה הרבי לפרסם שנשיא דורנו הוא שופט יועץ ונביא, ומוטל לציית להוראותיו. והוא נותן עצות לא רק בעניינים רוחניים, אלא גם בעניינים גשמיים. ובהערה 101 כותב גם בנוגע לאדה"ז, שבתניא כתב "איפה נמצא כזאת לשאול בעצה גשמיות .. כ"א לנביאים" - ומ"מ אח"כ שאלו אותו שאלות בעניינים גשמיים וענה עליהם".

והנה, ידוע שבשנת תשמ"ח הורה הרבי כמה פעמים (ראה לדוגמא שיחת ט"ו שבט) שלא ישאלו אותו, אלא: בענייני הלכה יש לשאול רב מורה הוראה, עצות בעבודת ה': לשאול אצל ה"עשה לך רב", ענייני מסחר: אצל ידידים מבינים, רפואה: אצל רופא ידיד. וכו'.

וצריך להבין: איך מתיישבים הוראות אלו יחד, להתייעץ עם רבנים וידידים ולא לשאול את הרבי ולאידך להשמע ולציית להוראות שופט יועץ ונביא דורנו?

יש לומר הביאור בזה: בשיחה בתשמ"ח כותב שנשיא דורנו נתן לכל אחד את הכוחות ללכת בדרך הישרה אשר הורנו, ועד לדרגת ש"חושי התלמיד נעשים כחושי הרב", ולכן אפשר למצוא בתורתו תשובות ועצות בכל ענייני עבודת ה'. ובנוגע להתייעצות עם ידידים בעניינים גשמיים כותב בהערה 61: "שגם בנוגע לענייני הרשות יש הוראות בתורת החסידות דנשיא הדור", עיי"ש.

(2) ואולי יש לקשר זאת, לנאמר בשיחת י"א אלול תנש"א: "ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" - כמה דברים אמורים, כאשר המדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו, אבל בנדר"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה".

והיינו, שהיות שכעת "ישנה ההתגלות דמשיח", לכן כעת "ימלא שחוק פינו" וישנה האפשרות לשמחה. ומצד זה מתגלית הנבואה בשלימות היותר נעלית. ק"ל.

ולפי זה יש לבאר ההוראה בשיחת ש"פ שופטים בנוגע לקבלת הוראות ועצות של שופט ויועץ דורנו, שאין זה דוקא באופן ישיר ופרטי, אלא דרך ה"עשה לך רב" - עניין "יועציך" המבואר בשיחה. וגם בנוגע לעניינים גשמיים (תפקידו של נביא) ה"ז דרך תלמידיו שמוצאים את הוראותיו בתורתו.

[זכורני שבאחד הלילות בשנת תשנ"ג, ר' גרשון מענדל גרליק התוועד כל הלילה על נקודה אחת ויחידה: הרבי תמיד אותו רבי, אצל חסיד אין הבדל - כאשר הוא שואל את הרבי - האם הרבי עונה מענה פרטי ביחידות או בכתב, דרך הפארבריינגען או בניע ראש.

ואתו רעיון גם בנוגע לעניינים, הפירוש להקשיב לעצות והוראות של היועץ ונביא דורנו זהו לאו דווקא ע"י ששומעים ממנו באופן פרטי ובצורה ישירה מה לעשות (כמו ששולל בשיחה דתשמ"ח) אלא גם ע"י התורה שלו וההכוונה, כיוון שהכל זהו אותו רבי כנ"ל].

והנה, בשיחה מבאר שני עניינים ששייכים לגאולה, שמתחילים כבר כעת לפני ביאת הגאולה בפועל הנלמדים מציווי התורה "שופטים ושוטרים", בתור הכנה אליה: א. שופטים (הסנהדרין). ב. יועצים. ובקשר לזה מביא דוגמא (מסעיף ט') מנבואה, שדומה לעניין היועץ.

ולפי הידוע שכאשר יש כמה פירושים באותו עניין יש שייכות ביניהם ("לשיטתו" של הרבי מה"מ), צריך להבין מהו הקשר בין קבלת הוראות "עשה לך רב" לציות לדברי הנביא?

והביאור - לפי הנ"ל שהיועץ תפקידו לפרש ולהעביר את הוראות הנביא. שזו השייכות בין ב' העניינים ב"יועציך", וזהו הקשר גם לעניין הא' הוראות השופט, שגם הם מועברים ע"י היועץ - ה"עשה לך רב"³.

ב.

עפ"ז יש לדקדק ולבאר דיוקים נוספים בשיחה:

בסעיף י"א כותב שיש להקשיב להוראות ולעצות של "שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו ומתבטא: "ובפרט נשיא דורנו - הבא בהמשך לרבותינו נשיאנו שלפניו". ואילו בקטע הבא בנוגע לנבואות של נשיא הדור אומר: "כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר".

3) ולהעיר משה"ש תשמ"ח ע' 316 אודות עשה לך רב: "והעיקר שלא יצטרכו לכ"ז כיון שתומ"י יקויים היעוד ואשיבה שופטיך".

וטעמא בעי, מהו החילוק שכאשר מדבר על העצות אומר "נשיא דורנו" שהכוונה בפשטות על עצמו, וכאשר מדבר על הנבואה, אינו מדבר על נבואתו אלא על הנבואה של "כ"ק מו"ח אדמו"ר".

ואולי י"ל הביאור בזה, בנוגע לנבואה יש איסור (המופיע בפרשתנו) על כל אדם שלא שמע ישירות מהקב"ה לאמרה כאילו שמעה מה', ואף"כ כאשר שמע זאת מהנביא, התורה אוסרת עליו לאמרה בשם ה'. ולכן בנוגע לנבואה הרבי אומר ברורות "כ"ק מו"ח אדמו"ר", והרבי כביכול "סומך" על כל חסיד שיעשה את החישוב הפשוט שגם אצל הרבי שליט"א ראינו נבואות ברורות שקלעו אל השערה, ונבואות המיוחסות רק לרבי שליט"א שלא שמענו מהרבי הקודם (הנבואה אודות נפילת המשטר הרוסי, מלחמת ששת הימים, מלחמת המפרץ ועוד).

ועפ"ז יש לבאר בהמשך אומר הרבי "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא - כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, וזה נמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו"ג וגם כאן יש לבאר באותו אופן, הרבי הקודם "העיד" את הרבי שליט"א לנביא, והכוונה בפשטות "נמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו" ש"בדור שלאחריו" נסוב על הנביא הראשון הוא "כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, שתלמידיו הם החסידים בדורנו, והם ממשיכים את ענייניו של הנביא השני - הוא "כ"ק אדמו"ר מה"מ, שהוראותיו גם בנוגע לענייני הרשות, "נביא" - נמצאות בתורתו, והחסידים מפרשים ומעבירים אותם כנ"ל בארוכה.

הרב שמרי שי מטוסוב

משפיע בישיבת תות"ל פוקונוס

המשך מעמוד 22

ב) לגבי תיבת "ברכה וגו'" - שבס"ב מסביר שהברכה הנעלית יותר של הפיכת קללה לברכה, ענינה המשכה נעלית יותר מלמעלה; ובס"ו מסביר שברכה זו ענינה מלמטה למעלה.

כי כאשר מסתכלים על עבודת האדם כנפרד מהקב"ה, אין בכוחו לעבוד אלא בענינים שמצ"ע הם טובים בגלוי, וכדי לגלות את הטוב בענינים שנראים כהיפך זקוקים לכח גדול מלמעלה. אך כאשר מבינים שהעבודה מלמטלמ"ע היא בהתאם לאחדותו עם הקב"ה - מובן שגם יהודי בעבודתו יכול להפוך את הענינים שנראים כהיפך לברכה.

הת' מנחם מענדל שי' הכהן רייכמן

ישיבת תות"ל המרכזית - 770 בית משיח

תגובות

תגובות שנתקבלו במערכת לגליונות קודמים

הערות שוליים שלא נדפסו בסה"ש

(גליון מ"א לפר' ראה, מדור 'להעיר')

בנוגע למה שהעיר התמים י.ש.ג. לגבי שתי ההערות שנתווספו בהדפסת השיחה של ש"פ ראה תנש"א בספר התוועדות תשנ"א ח"ד ואינם מופיעות בספר השיחות.

והנה, ברשותי נמצא הקונטרס שנדפס אז ('משיחות') ואין שם את שתי ההערות. וממילא מובן ש(עכ"פ בהגהה הראשונה) שתי הערות אלו לא הוגהו ע"י כ"ק אד"ש. ומלבד זאת, בקיץ תשנ"ב נדפס קונטרס זה פעם נוספת וגם שם לא נתווספו הערות אלו.

ואף אם יתכן שכ"ק אד"ש הגיה את ההערות מאוחר יותר⁴, לאחר ההדפסה בפעם הראשונה, מדוע לא נכנסו הערות אלו בהדפסה השניה שבקיץ תשנ"ב?

כמו"כ למיטב זכרוני ספר זה לא ירד לדפוס באותו זמן אלא בשנת תשנ"ט או מאוחר יותר.

ואשמח אם יוכלו לבדוק האם היתה הגהה שניה לשיחה, ונוכל להיווכח האם הערות אלו הם 'מוגה'.

א' מאנ"ש

קראון הייטס

4 א' התמימים שאל את אחד מהנהלת ועד הנחות בלה"ק לפשר הדברים ונענה שכמה פעמים הכניסו לרבי את השיחה עם תוספות והרבי הסכים להכניסם לשיחה. ויתכן שכן הוא בנדו"ד.

הערות בשיחת ש"פ ראה

(גליון מ"א לפר' ראה, מדור 'צריך עיון' הא')

א

בסעיף ב' בדבר מלכות ש"פ ראה תנש"א, פותח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ואומר: "ויש להוסיף בהדגשת ההמשכה מלמעלה למטה - בכל פרטי התיבות "ראה אנכי נותן לפניכם היום"; ואח"כ ממשיך ומפרט כיצד רואים בכל תיבה ותיבה את הענין דמלמעלמ"ט.

וראיתי לכו"כ שמקשים, מדוע בתחילת הסעיף, מביא הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום" ותו לא - אף שבהמשך הסעיף מפרט ומבאר גם התיבות הבאות "היום ברכה וגו'". ולכאורה היה צריך לצטט את הפסוק במלואו.

ולפענ"ד אינה קושיא: בסוף סעיף א' אומר בכללות "בפרשת ראה - "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה" - מודגשת ההמשכה מלמעלה למטה (שהקב"ה נותן להאדם). כלומר - שבעצם הענין שהקב"ה נותן לבני "ברכה", מודגש הענין דההמשכה מלמעלה למטה.

ובהמשך לזה ממשיך ומפרט בסעיף ב', כיצד רואים ענין זה לא רק בעצם הענין של ה"ברכה", אלא גם בשאר תיבות הפסוק שכהקדמה לזה. ולכן מובן שאין צריך לצטט את תיבת "ברכה" (וזה שאחריה), שבה רואים את ההמשכה מלמעלמ"ט בפשטות, אלא את שאר התיבות שעליהן בא לחדש כאן. וק"ל.

ב

באותו סעיף מבאר אד"ש (כנ"ל), איך כל תיבות הפסוק הנ"ל קשורות להמשכה מלמעלמ"ט.

הקשו בגליון מדקדקים דשבוע שעבר, כיצד מתיישב זה עם מה שאומר בהמשך השיחה (ס"ו), ש"בפרטיות יותר - מודגש בפרשת ראה גם חיבור ב' אופני העבודה דמלמטה למעלה ("אני לדודי") ומלמעלה למטה ("דודי לי") גם יחד" - ושם מבאר שחלק מתיבות הפסוק מרמזות על מלמעלמ"ט, וחלקן - על מלמטלמ"ע. וא"כ, מעיקרא מאי קסבר ולבסוף מאי קסבר?

ואולי י"ל, שנקודת החילוק בין ס"ב לס"ו, קשורה עם החידוש שנתבאר בינתיים בשיחה (ס"ה) - החיבור בין שני הקוים, מלמעלמ"ט ומלמטלמ"ע גם יחד. ועל פי חידוש זה, ניתן למצוא בתיבות הפסוק גם משמעות של מלמטלמ"ע.

וביאור הענין: ההבנה בקס"ד של השיחה, היא שהאדם ("אני") והקב"ה ("דודי") הן שתי מציאויות נפרדות. ולכן, הדרך לקשר ולחבר ביניהם היא בא' מהשנים - או מצד האדם, מלמעלמ"ע (לפי ערך מצבו והגבלותיו של האדם); או מצד הקב"ה, מלמעלמ"ט (שלא בערך לאדם ולמגבלותיו).

והחידוש שמתגלה במסקנת השיחה, הוא שלאמיתו של דבר אין האדם והקב"ה נפרדים, אלא מאוחדים מלכתחילה - "מצד מציאותו האמיתית והפנימית דהאדם . . נשמת האדם, שהיא חלק אלקה ממעל ממש", "יחידה לייחדך", שהיא בתכלית היחוד עם הקב"ה, "ישראל וקוב"ה כולא חד". ולכן מתבארת שם הדרך לחבר את שני הקוים של מלמעלמ"ט ומלמעלמ"ע (חיבור שע"פ ההבנה הנ"ל בקס"ד הוא בלתי אפשרי).

ולכן בקס"ד של השיחה, כאשר ההבנה היא שהאדם הוא מציאות נפרדת מהקב"ה, ואין בכחו להגיע בעבודתו אלא לדרגה מוגבלת שבערכו - אי אפשר שיתפרשו תיבות הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה" אלא על העבודה דמלמעלמ"ט. רק כאשר מבינים ש"ישראל וקוב"ה כולא חד", ולכן גם עבודת האדם מלמעלמ"ע יכולה להיות למעלה מהגבלה, כמו ההמשכה מלמעלמ"ט - אז אפשר למצוא גם בפסוק זה (שעיקרו מלמעלמ"ט) ענינים של עבודה מלמעלמ"ע.

ובפרטיות - ב' החידושים שנתחדשו בס"ו, הם:

(א) לגבי תיבת "לפניכם" - שבס"ב הסביר ששייכת להמשכה מלמעלמ"ט, שדוקא היא מגיעה תחילה לבחי' הפנימיות, בשונה מעבודה מלמעלמ"ע שמתחילה מחיצוניות; ובס"ו מסביר ששייכת לעבודה מלמעלמ"ע, כי "השלימות האמיתית בהמשכה בפנימיות היא כשנעשית (גם) מצד עבודת האדם מלמעלה".

כי כאשר מסתכלים על עבודת האדם כנפרד מהקב"ה, אין בכחו לעבוד אלא על עניניו החיצוניים, ורק אח"כ יכול להגיע ולגלות את הפנימיות שלו כ"חלק אלקה ממעל ממש"; וכדי לגלות את האחדות המוחלטת עם הקב"ה שבפנימיותו, זקוקים לנתינת כח מיוחדת מלמעלמ"ט. אך כאשר מבינים שגם עבודתו מלמעלמ"ע היא בהתאם לאחדותו מלכתחילה עם הקב"ה - מוכן שעבודתו אינה כדי להתעסק עם החיצוניות עד שלבסוף יגיע לפנימיות, אלא כדי להמשיך בפנימיות בכל מציאותו וכוחותיו את האחדות עם הקב"ה.

מראי מקומות

מקורות נבחרים להרחבת העיון
בנקודות שנתבארו בשחה

- בסעי' ד' ה': החילוק בין שופט שוטר ויועץ, וביאור מעלותיהם. ראה המבואר בלקו"ש חכ"ט וחל"ד (שנסמנו בהע' 16, 22). בשיחור"ק תשל"ח ע' 246 אודות חלוקת תפקידים שזהו יסוד בהנהגת המדינה לחלק בין מחוקקי החוקים ובין מבצעייהם, וזה נובע מהתורה - שופטים ושוטרים. ולהעיר מסה"ש תנש"א ח"א ע' 79 ואילך בביאור מאחז"ל 'איש דרכו לכבוש ואין אשה דרכה לכבוש', וביאור אופן הכיבוש דהאשה, וביאור מעלת הכיבוש דאשה (כיבוש פנימי בביתה) על הכיבוש דאיש.
- בס"ו ו"ב: בכל שעריך. לביאור בכללותו ראה לקו"ש ח"יד ע' 288 וש"נ. ובלקו"ש חל"ד שבהע' 22 ד"ה שופטים ושוטרים תשט"ז. ובכ"מ. בשיחת ש"פ ראה תשי"ט (שיחור"ק ע' רטז) מביא המבואר בזה ע"פ פנימיות הענינים, ומוסיף שהיום צ"ל ענין השוטרים לא רק באופן של מקל הרודה, אלא גם באופן של מקל נועם שיהי' לעתיד (ע"פ המשך וככה תרל"ז פקט"ו ואילך), ויש לקשר כ"ז עם ענין היועץ.
- בס"ח: ע"י הציות לשופטיך עכשיו נגיע למצב של ואשיבה שופטיך בימות המשיח. להעיר מהתועדויות תשמ"ה ח"ה ע' 3028 שמקשה מפני מה רב יפסוק הלכה בידעו שכעת משיח יבוא ובי"ד הגדול יבררו הלכה זו מחדש, ומבאר שכעת זו ההלכה, אף שלאח"כ יפסקו באו"א, ודוקא עי"ז נגיע לקיום היעוד ואשיבה שופטיך. וראה גם לקו"ש חכ"ח ע' 259 בקשר עם רבני ה'שכונה', התועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 626 - דברי אד"ש מה"מ לשופט מר יעקב ווינשטיין, ועוד.
- בס"ט ואילך: מקורות אודות נבואה היום - ראה (בנוסף ללקו"ש ח"יד הנסמך בהע' 76, ועוד) בלקו"ש חל"א ע' 157 ובהע' 16 נפק"מ לפני ביאת משיח אצל הנביאים אם עליהם ללבוש אפוד בד. ובלקו"ש ח"ב ע' 588 חזרה הנבואה לישראל. ואח"כ ע"י רבותינו נשיאנו וש"נ. ובשיחת ש"פ ויצא תשי"א (תור"מ ע' 107) 'הרבי עונה בענינים גשמיים להיותו נביא ממש' וש"נ. ובשיחות קודש תשכ"ט ח"ב ע' 423 לשמוע לעבדיו הנביאים שבכל דרא ודרא עד לנשי"ד,

המשך בעמוד 26

סעיף א

הודעת פתיחה. ישנם כבר שופטי ויועצי הגאולה.

כ"ק אד"ש מה"מ פותח בהזכרת נבואת ישעיה "אשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", וממשיך וקובע שכבר הגיע הזמן לקיום נבואה זו, ויתירה מזה, היא כבר מתחילה להתגשם (ס"א).

סעיפים ב-ד

ביאור מקדים: מהותם של השופטים והיועצים

בכדי לבאר מדוע מוכרחים השופטים והיועצים לשוב לפני ביאת המשיח, יש להקדים ביאור כללי במהותם של השופטים והיועצים, וכאשר נבין את תפקידם באופן ברור, נוכל להבין כיצד הם חוזרים כבר כעת:

לשם כך פותח בסדרת דיוקים בדברי הנבואה הנ"ל (ס"ב). ממשיך ומבאר את תפקידו של השוטר - להכריח להשמע להוראות השופט, תפקיד שלא יהיה בו צורך לעתיד לבוא (ס"ג-ד). מוסיף ומבאר שאת השוטר יחליף היועץ, שיעורר באדם רצון פנימי להשמע להוראות השופט (ס"ה-ז).

הנקודה המרכזית של הביאור היא כמוכּן החידוש של זמן הגאולה, היועץ שמבאר את הוראות השופט ודין התורה באופן המתקבל על שכלו ורצונו של האדם, כך שהוראות התורה חודרות בו באופן פנימי והופכים לחלק ממציאיותו.

סעיף ח

מסקנה: נדרשת הכנה מוקדמת לגילוי היועצים

לאחר שהובהר תפקיד היועץ לפעול באדם שינוי פנימי ואמיתי, מובן שאין זה דבר הקורה בבת-אחת, אלא צריך לבוא בצעד אחר צעד, ולכן מוכרחת להיות

הכנה לכך עוד קודם הגאולה (וסיבה נוספת לכך, כיון שכל עניני הגאולה תלויים בעבודתנו עכשיו, גם גילוי היועצים בעתיד תלוי בעבודתנו כעת באופן של יועץ). כפי שאכן היה (במדה חלקית) לאורך הדורות רבנים מורי הוראה (שופטים) הנותנים גם עצה ותושיה בכל תחום, בעיקר בעניני יראת שמים ועבודת ה' (יועצים).

כאן כבר התבהרה מסקנה א' של השיחה, שמוכרח להיות שופטים ויועצים עוד לפני הגאולה השלימה.

סעיף ט נבואה

כעת עוברת השיחה לעסוק בנושא שונה אך דומה, ענין הנבואה:

תחילה עוסק בהשוואה בין הנביא ליועץ, שניהם ענינם גילוי אלקות המתלבש בדעת ושכל הנבראים. על פי זה ממשיך ומבאר שכשם שפעולת היועצים מתחילה לפני ביאת המשיח, כך גם הנבואה חוזרת קודם ביאתו.

מוסיף ומבאר בנוגע לנבואת משה שקיימת בינינו גם כיום, כיון שכל נביא הוא המשיך לנבואת משה, ובפרט מלך המשיח שנביא גדול הוא קרוב למשה. והרי הנבואה עתידה לחזור קודם ביאת המשיח, ובכל דור ישנו אחד הראוי לכך, הרי שנבואת משה יכולה להתגלות כבר כעת.

ושוב מגיעה אותה מסקנה כנ"ל (ס"ח), שהשופטים היועצים נביאים חוזרים לפני ביאת המשיח.

כעת ממשיך לשלב הבא, להראות את התגשמות הנבואה בדורותינו אלו.

סעיפים י"ב גילוי השופט היועץ והנביא

ככל שהולכים ומתקרבים לגאולה, מתעצם הגילוי של השופט היועץ הנביא. במיוחד מאז גילוי תורת החסידות המסבירה עניני אלקות בשכל האדם, ומהווה עצה טובה הגורמת לאדם לרצות להתנהג על פי הוראות התורה. ורבותינו נשיאנו הם הנם נביאי דורנו, והם ה"שופטיך" ו"יועצך" דדורנו.

אך כל זה עדיין בגדר טעימה והתחלה בלבד, כעת כשעומדים מוכנים לגאולה, כבר בא הזמן של השופטים והיועצים בשלימות (ס"י).

לכן כעת, צריך לדעת ולפרסם שיש בדורנו שופט יועץ ונביא שהקב"ה בחר בו ושלחו אלינו לבשר שתיכף ומיד ממש הנה זה משיח בא (סי"א).

את הוראות השופט והיועץ יש להחדיר הן בעצמו - בכל אבריו, בכל בני הבית, בכל עם ישראל, ובכל העולם כולו. כי כשם שכל העולם עומד על אבן השתייה, כך הצדיק הוא יסוד עולם והגילוי שלו צריך להתפשט ולחדור בכל העולם (סי"ב).

סעיף יג

יהי רצון

"קיום בקשת ותביעת כל א' מישראל "עד מתי"?!" "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש".

המשך מעמוד 23

- זה כמו לשמוע מפי הגבורה. וראה גם לקר"ש חכ"ט ע' 441 וש"נ. וב'המלך במסיבו' ח"ב ע' קנה.
- בסי"ב: אבן השתיה שקיימת תמיד בלא שינויים: בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 546 שהיא לא עברה שינויים והיא גלויה לעיני העמים. וראה גם שיחת ער"ה תשנ"ב ס"י. שיחת י"א אלול תנש"א (התועדויות ח"ד ע' 217 הע' 89). שיחת ש"פ ויגש תשנ"ב (שיחור"ק ע' 484). ושיחת ש"פ משפטים תשנ"ב (שם ע' 679). ענינה בפנימיות ראה שיחת אחש"פ תשכ"א (שיחור"ק ע' 165). ואודות גניזת הארון ראה לקר"ש חכ"א ע' 159. ואודות השוואת הצדיק לאבן השתייה ראה גם סנהדרין כו ב. (ולהעיר מפיט 'אז טרם' - בנוסח
- הסליחות לצום גדלי' - ששמו של משיח חקוק על אבן השתייה).
מקורות נוספים לעיון:
- אודות בשורת הגאולה בתוקף של דברי נבואה בס' 'התקופה והגאולה' ע' 103.
- התירוף על הרמב"ם שאמר שתחזור הנבואה יתרץ את אמונתנו - בית משיח גליון 429 מאת הרה"ח ר' מענדל וועכטר.
- עיון מעמיק בשיחת שופטים תנש"א - בגדר הנביא ובגדר נבואתו - שם גליון 613 מאת הרה"ח ר' שמרי' מטוסוב.
- ביאור ההשוואה בין נשיא הדור לאבן השתייה ולא לארון שנגזז - קובץ הדרך השירה עמוד 152

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

ש"גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון",
ובכל דור ודור ישנו אחד הראוי לזה".

ויש לעיין, א'. כשהרמב"ם כותב שלפני
הגאולה תחזור הנבואה לישראל, אינו
משייך זאת לנבואה שתהיה אצל משיח.
ואילו הרמב"ם המדבר על כך שמשיח
יהיה "נביא גדול", מדבר בכללות על
מהותו של משיח, ולא דוקא שמדבר
על מצבו לפני הגאולה. ומניין שסובר
ש"תחזור הנבואה לישראל" - הוא
למשיח דוקא?

ב'. האם אכן כל נשיא דור שרק 'ראוי
להיות משיח', מוכרח שהוא נביא? כמו
שלכאורה משמע ממה שאומר "ובכל דור
ודור ישנו אחד הראוי לזה"?

שם: מסכם את מציאות הנבואה בזמן
זה: "לכן צריכים לדעת כהלכה גם
בזמן הזה (עוד קודם הגאולה), שישנה
המציאות דגילוי הנבואה (אצל משיח עוד
לפני הגאולה) כמעין והתחלת ("יועצין
כבתולה") שלמות גילוי הנבואה לאחר
הגאולה". ויש לעיין, הרי לכאורה ענין זה
של "חזרת הנבואה לישראל" לפני ביאת
משיח, מביא הרמב"ם בפירושה המשניות
ולא ב"ד החזקה. ואם-כן מנין נאמר
שזוהי הלכה לדעת ענין זה?

בסעיף ג': מבאר מדוע לע"ל לא יצטרכו
שוטרים: "כיון שלעתיד לבוא יתבטלו
מציאות הרע והיצר הרע, ולא יצטרכו
לשוטרים שיכריחו את אנשי העם להשמע
להוראות השופטים". והנה בהערה 8
כותב וז"ל: "ראה פיה"מ להרמב"ם . .
דמשמע שם ש'ואשיבה שופטיך גו'" יהי
עוד "לפני בוא המשיח" וכהסיום בכתוב
זה "אחרי כן יקרא לך עיר הצדק גו'".

ולפי זה יש לעיין, דהנה מבואר בכ"מ
(ראה קונטרס "תורה חדשה" וש"ג) אשר
ביטול הרע באופן מוחלט, יהיה בתקופה
השניה של ימות המשיח. ואם אכן הייעוד
"ואשיבה שופטיך" יהיה "לפני בוא
המשיח", מדוע לא יצטרכו לשוטרים,
הרי עדיין יהיה מציאות של רע בעולם?

בסעיף ט': מביא דוגמא לחילוק בין
'שופט' ו'יועץ', מהחילוק בין תורה
לנבואה. ויש לעיין, מה הוסיפה דוגמא זו
בביאור ענינם של השופט והיועץ?

שם: מדבר אודות הגדר ההלכתי של
נבואה בזמן זה, ומסיים: "ובפרט לאחר
ש"תחזור הנבואה לישראל", שהיא
"הקדמת משיח" (כנ"ל) - הנבואה
שתהי אצל משיח צדקנו (ש"נביא גדול
הוא קרוב למשה רבינו)", ואמרו חז"ל

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחי' וב"ב:
 חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
 חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא,
 צבי הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאָו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
 לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

לזכות

הת' אהרון אברהם
 בן רחל

שיצא מן המיצר אל המרחב תיכף ומיד ממש

לזכות

החיילת בצבאות ה'
חנה בת אסתר
 לרגל יום הולדתה ב' אלול

